

279. Var jag går.

Dansk melodi.
 Arr.: E. Boström

1. Var jag går, i skogar berg och da - lar, föl - jer mig en vän, jag hör hans
 2. Allt vad vi till e - vig tid be - hö - va, allt för e - vigt har jag i min
 3. Följ mig, hul - daste, uppstung - na hjär - ta, på den väg, jag genom öknen

1. Var jag går i skogar, da - lar föl - jer mig en
 2. Allt vi för e - vigt be - hö - va, allt för e - vigt
 3. Följ mig, följ mig, hul - da hjär - ta, på den väg jag

p

röst. Vål o - syn - lig är han, men han ta - lar, ta - lar
 vän. Allt som här mitt hjärta kan be - drö - va, känner
 gårl! Låt min tro i gläd - je och i smär - ta, fin - na

vän, jag hör hans röst. Vål o - syn - lig, men han ta - lar.
 har jag i min vän. Allt, mitt hjär - ta kan be - drö - va
 genom ök - nen gårl! Låt, tron i gläd - je, och smär - ta,

stun - dom varning, stundom tröst. Det är Her - ren god; väl var han
 han och hjälper det i - gen. Vål för - svin - ner of - ta vännen
 vi - la städs vid di - na sår! Låt mig som - na - i ditt hulda

ta - lar stundom varning, stundom tröst. Det är Her - den, väl
 kän - ner han och hjälper det i - gen. Vål för - svin - ner
 fin - na vi - la städs vid di - na sår! Låt mig som - na

Det är Her - den god han var
 Vål för - svin - ner ofta vännen
 Låt mig somna i ditt hulda

dö - der, men han le - ver i all e - vig - het. Si - na
 kä - ra, men han sa - de själv: en li - ten tid; Sen en
 skö - te, låt mig upp - stå, klädd ut - i din skrud, Frälst och

var han död men le - ver, men han le - ver i all e - vig - het.
 of - ta vännen kä - ra, men han sa - de själv: en li - ten tid;
 i ditt hul - da skö - te. Låt mig upp - stå, klädd ut - i din skrud,

dö - der,
 kä - ra,
 skö - te,